

**Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 26 февруари 2021 г. —
LB/TO**

(Дело C-120/21)

(2021/C 182/53)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesarbeitsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: LB

Ответник: TO

Преюдициален въпрос

Допускат ли член 7 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време ⁽¹⁾ и член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се прилага национална уредба като член 194, параграф 1 във връзка с член 195 от Bürgerliches Gesetzbuch (Граждански кодекс, наричан по-нататък „BGB“), съгласно която по отношение на правото на платен годишен отпуск се прилага общ тригодишен давностен срок, който при условията по член 199, параграф 1 от BGB започва да тече с приключването на годината на отпуска, при положение че работодателят не е осигурил действително на работника възможността да упражни правото си на отпуск, чрез съответна покана и предоставяне на информация?

⁽¹⁾ ОВ L 299, 2003 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3.

**Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на
26 февруари 2021 г. — Get Fresh Cosmetics Limited v Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba**

(Дело C-122/21)

(2021/C 182/54)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: Get Fresh Cosmetics Limited

Ответник: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 1, параграф 2 от Директива 87/357/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾ от 25 юни 1987 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки във връзка с продукти, чийто външен вид се различава от съдържанието им и които застрашават здравето или безопасността на потребителите да се тълкува в смисъл, че под продукти, посочени в параграф 1 от този член следва да се разбират такива, които макар да не са хранителни стоки, притежават елементи като форма, мирис, цвят, външен вид, опаковка, етикетирание, обем или размер, които могат да доведат в заблуда потребители, и особено деца, че става дума за хранителни стоки, в резултат на което да ги поставят в устата си, да ги смучат или преглъщат, което действие може да създаде заплахата, когато въз основа на конкретни и обективни доказателства е установено, че това може да причини, например, задушаване, натравяне, или перфорация или запушване на храносмилателния им тракт?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли тежестта на доказване да е върху компетентния надзорен орган на държавата членка?

⁽¹⁾ Директива на Съвета от 25 юни 1987 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки във връзка с продукти, чийто външен вид се различава от съдържанието им и които застрашават здравето или безопасността на потребителите (ОВ L 192, 1987 г., стр. 49; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 7, стр. 246).

**Жалба, подадена на 26 февруари 2021 г. от Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd срещу
решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 16 декември 2020 г. по дело T-541/18,
Changmao Biochemical Engineering/Комисия**

(Дело C-123/21 P)

(2021/C 182/55)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (представители: K. Adamantopoulos, dikigoros, P. Billiet, advocaat)

Други страни в производството: Европейска комисия, Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA и Caviro Distillerie Srl

Искания

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 16 декември 2020 г. по дело T-541/18,
- да уважи исканията, които жалбоподателят е направил в жалбата си до Общия съд, и да отмени спорния регламент ⁽¹⁾ в частта, която същият се отнася до жалбоподателя, а при условията на евентуалност — изцяло, в съответствие с член 61 от Статута на Съда, и
- да осъди ответника и встъпилите страни да заплатят съдебните разноски, които жалбоподателят е направил в настоящото производство по обжалване и в производството пред Общия съд по дело T-541/18, или
- при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане на някое или всички искания на жалбоподателя според етапа на производството и
- да не се произнася по съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Първо основание за обжалване: точки 64, 65 и 74 от обжалваното решение са опорочени поради грешка при прилагане на правото, тъй като в тях се посочва, че законосъобразността на актовете на правото на Съюза, приети на основание член 2, параграф 7 от основния регламент ⁽²⁾, не може да бъде проверявана от гледна точка на Протокола за присъединяването на Китайската народна република към СТО (наричан по-нататък „Присъединителният протокол“). При условията на евентуалност, обжалваното решение е опорочено поради грешка при прилагане на правото, тъй като в него не се признава, че член 2, параграф 7 от основния регламент е изключение от правилата на член 2, параграфи 1—6 от същия, което конкретно по отношение на вноса на Китай в Съюза би могло да се прилага само на основание член 15, буква а), подточка ii) и буква d) от Присъединителния протокол, и то докато тези разпоредби са в сила. Решението на Комисията да използва в случая с жалбоподателя Аржентина като държава аналог е неправилно от гледна точка както на правилата на Съюза, така и на правилата на СТО. Този подход е причина за Комисията да установи по отношение на жалбоподателя много висок дъмпингов марж, какъвто обаче не би имало, ако Комисията вместо това беше приложила по отношение на жалбоподателя разпоредбите на член 2, параграфи 1—6 от основния регламент.